

رابطه کمال گرایی با تمایز یافتگی در مادران کودکان دارای نشانگان اضطراب

اسکندرنیا الناز*، مقبریان نژاد راضیه**، اصغری پور نگار^۱

* کارشناس ارشد روانشناسی بالینی،

Eskandarniae2@mums.ac.ir

** کارشناس ارشد روانسنجی،

raziehpsych@yahoo.com

^۱ استادیار گروه روانشناسی بالینی، مرکز تحقیقات روانپزشکی و علوم رفتاری، بیمارستان ابن سینا، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران، asgharipourn@mums.ac.ir

مقدمه: امروزه اختلالات اضطرابی در بین کودکان روند رو به افزایشی پیدا کرده است. یادگیری اضطراب از والدین نیز می تواند نقش قوی در پیشرفت آن داشته باشد. هدف از پژوهش حاضر، بررسی رابطه کمال گرایی با تمایز یافتگی در مادران کودکان دارای نشانگان اضطراب می باشد.

روش پژوهش: جامعه‌ی آماری این مطالعه‌ی توصیفی شامل مادران کودکان پیش دبستانی دارای نشانگان اضطراب است. به این منظور با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای تعداد ۸۰ مادر کودک پیش دبستانی دارای نشانگان اضطراب از مهد کودک های منطقه ۱۱ شهر مشهد در سال ۹۴-۹۳ برگزیده شدند. برای سنجش فرضیه‌ها از مقیاس پرسشنامه علائم مرضی کودکان (CSI-4)، پرسشنامه تمایزیافتگی و مقیاس چند بعدی کمال گرایی تهران استفاده شد. نتایج بدست آمده به وسیله نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ و با استفاده از شاخصهای آمار توصیفی، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتیجه: تعداد کل آزمودنیها 80 نفر بود که تجزیه و تحلیل نشان داد که از بین ابعاد کمال گرایی، تنها بعد کمال گرایی دیگر مدار با تمایز یافتگی رابطه معناداری دارد (p value:0.002) و می تواند تمایز یافتگی را پیش بینی کند و بین ابعاد کمال گرایی خودمدار و جامعه مدار با تمایزیافتگی رابطه معناداری مشاهده نشد (p value≥0.05).

واژگان کلیدی: کمال گرایی، تمایز یافتگی، نشانگان اضطراب